

Sygn. akt III AUa 243/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Górską (spr.)
Sędziowie:	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk Urszula Iwanowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 września 2021 r. w S.

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe i ponowne świadczenie postojowe

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 kwietnia 2021 r., sygn. akt VI U 175/21

oddala apelację.

Urszula Iwanowska	Beata Górską	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk
-------------------	--------------	----------------------------------

Sygn. akt III AUa 243/21

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. decyzją z dnia 20.01.2021 roku odmówił ubezpieczonej M. S. prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu podniósł, że ubezpieczona nie spełniła wymogu określonego w art. 15zs⁽²⁾ ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1842), w zakresie rodzaju przeważającej pozarolniczej działalności gospodarczej, określonego według rejestru Regon według stanu na dzień 30.09.2020 roku. Mimo bowiem tego, że ubezpieczona we wniosku RSP-DD6 o jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe podała PKD 47.71Z, to według ustaleń organu rentowego faktycznie miała przeważający rodzaj działalności oznaczony kodem 47.19Z.

W odwołaniu od decyzji organu rentowego ubezpieczona podniosła, że do 1.03.2019 r. prowadziła jednoosobową działalność gospodarczą, z kodem PKD 47.19Z i 47.71Z, a od 7.04.2008 r. prowadzi działalność gospodarczą w formie

spółki cywilnej, według PKD 47.71Z. Mając na uwadze powyższą argumentację, ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. decyzją z dnia 17.02.2021 roku odmówił ubezpieczonej prawa do ponownego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu podniósł, że ubezpieczona nie spełniła wymogu określonego w art. 15zt ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1842) w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii COVID-19 (Dz.U. z 2021 r. poz. 371), w zakresie rodzaju przeważającej pozarolniczej działalności gospodarczej, określonego według PKD na dzień 30.11.2020 r. Mimo bowiem tego, że wymagany był kod PKD 47.71Z, ubezpieczona miała przeważający rodzaj działalności oznaczony kodem według PKD 47.19Z – zmiany w CEIDG oraz w Regonie pochodzą dopiero z dnia 20.01.2021r., a zatem nie według wymaganego stanu na dzień 30.11.2020 r.

W odwołaniu od decyzji organu rentowego podniosła, że spełnia warunek do uzyskania świadczenia postojowego, gdyż przeważającym przedmiotem jej działalności jest działalność oznaczona według PKD jako 47.71Z.

Mając na uwadze powyższą argumentację, ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ponownego świadczenia postojowego.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie i powielił argumentację zawartą w zaskarżonych decyzjach, że prowadzona przez ubezpieczoną działalność o kodzie PKD 47.19Z nie uprawnia do świadczeń postojowych.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, po połączeniu spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, wyrokiem z dnia 14.04.2021 roku oddalił odwołania (punkt I orzeczenia) i odstąpił od obciążenia ubezpieczonej kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego (pkt II wyroku).

Ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu I instancji znajdują się na kartach 32-34 akt postępowania sądowego.

Z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego nie zgodziła się ubezpieczona. Zaskarżyła wyrok w całości. Nie sformułowała wprost zarzutów apelacyjnych, lecz podniosła, że od 14 lat prowadzi działalność gospodarczą, z tym, iż od 7.04.2008 r. w formie spółki cywilnej. Przeważającym przedmiotem działalności jest działalność gospodarcza określona według PKD kodem 47.71Z. W CEiGD nieprawidłowo wskazano kod 47.19Z, który był właściwy dla wcześniejszej działalności gospodarczej ubezpieczonej, prowadzonej pn. C.. Skarżąca podkreśliła, że nie jej winą czy powinnością wykazywanie w CEIDG kodu PKD 47.71Z. Z chwilą likwidacji przedsiębiorstwa pn. C., tj. z dniem 1.03.2019 r., rozliczyła się bowiem z Urzędem Skarbowym w G. i zgłosiła do Urzędu Miasta fakt zaprzestania działalności gospodarczej. To obowiązkiem pracowników Urzędu Miasta w G. było zgłoszenie do CEIDG faktu prowadzenia działalności gospodarczej według PKD 47.71Z. Dopiero interwencja ubezpieczonej z dnia 20.01.2021 r. doprowadziła do dokonania zmiany wpisu w CEIDG w zakresie kodu na właściwy, tj. 47.71Z.

Mając na uwadze powyższą argumentację, ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyznanie prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego oraz ponownego świadczenia postojowego, za styczeń i luty 2021 roku.

Organ rentowy nie ustosunkował się do treści apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Analiza zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w tym zarzutów apelacyjnych, doprowadziła Sąd Apelacyjny do wniosku, że zaskarżony wyrok jest prawidłowy.

Na wstępie, uwzględniając treść art. 387 § 2¹ pkt 1 k.p.c., wskazać należy, że Sąd Apelacyjny dokonując własnej oceny przedstawionego pod osąd materiału procesowego stwierdził, że Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, a poczynione ustalenia faktyczne w zakresie decyzji z dnia 20.01.2021 r. i decyzji z dnia 17.02.2021 r. (omyłkowo określonej w treści uzasadnienia wyroku jako decyzja z dnia 12.02.2021 r.) - zawarte w wyodrębnionej redakcyjnie części uzasadnienia zaskarżonego wyroku - nie są wadliwe i znajdują odzwierciedlenie w treści przedstawionych w sprawie dowodów.

Sąd Apelacyjny podzielił i przyjął jako własne zarówno o ustalenia faktyczne, jak i rozważania prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, nie znajdując przy tym podstaw do uznania słuszności zarzutów apelacji stanowiącej jedynie polemikę z prawidłowymi motywami zapadłego orzeczenia.

Odnosząc się do rozstrzygnięcia zawartego w decyzji **z dnia 20.01.2021 r.**, należy podnieść, że zgodnie z art. 15zs2 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1842) osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej **na dzień 30.09.2020 r.** pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 47.71.Z, 47.72.Z, 47.81.Z, 47.82.Z, 47.89.Z, 49.39.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, lub realizowanej w trybie stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 91.02.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 96.01.Z, 96.04.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

Zgodnie z art. 15zs2 ust. 8 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu **na dzień 30.09.2020 r.**

W zakresie natomiast decyzji z dnia 17.02.2021 r. należy podnieść, iż zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii COVID-19 (Dz.U. z 2021 r. poz. 371), w brzmieniu od 28.02.2021 r., przyznaje się świadczenie postojowe lub ponowne świadczenie postojowe, na zasadach określonych w art. 15zq-15zs i art. 15zu-15zza ustawy o COVID-19, z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozdziału, osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1 tej ustawy, prowadzącej **na dzień 30.11.2020 r.** pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami:

1) **47.71.Z**, 47.72.Z, 47.81.Z, 47.82.Z, 47.89.Z,

2) 91.02.Z,

3) 49.39.Z, 55.10.Z, 55.20.Z, 55.30.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.11.A, 79.12.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1662), lub realizowanej w trybie

stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, 96.01.Z, 96.04.Z

- której przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w jednym z dwóch miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego lub we wrześniu 2020 r.

Zgodnie z § 4 ust. 2 cyt. rozporządzenia oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu **na dzień 30.11.2020 r.**

Należy dodać, że zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 955) krajowy rejestr urzędowy podmiotów gospodarki narodowej, zwany dalej „rejestrem podmiotów”, obejmuje osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 42 ust. 3 pkt 4 cyt. ustawy, wpisowi do rejestru podmiotów podlega wykonywana działalność, w tym rodzaj przeważającej działalności. Na podstawie art. 42 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej złożenie wniosku o wpis do rejestru podmiotów, wniosku o zmianę cech objętych wpisem oraz wniosku o skreślenie z rejestru podmiotów dla przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną - następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz.U. z 2020 r. poz. 2296 i 2320).

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że ubezpieczona prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i według stanu na dzień 30.09.2020 r. (w zakresie decyzji z dnia 20.01.2021 r.) oraz według stanu na dzień 30.11.2020 r. (w zakresie rozstrzygnięcia decyzją z dnia 17.02.2021 r.) miała zgłoszoną do CEiIDG jako przeważającą działalność według **PKD : 47.19Z.**

Ubezpieczona w wyżej wskazanych datach nie zgłosiła do CEiIDG, w konsekwencji także do rejestru Regon, wymaganego przedmiotu działalności przeważającej, a określonego kodem PKD 47.71.Z.

Należy podnieść, że przedłożone przez ubezpieczoną wraz z odwołaniem od decyzji z dnia 20.01.2021 r. (VI U 176/21) zaświadczenie Prezydenta Miasta G. z dnia 20.11.2009 r., o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, nie określa przeważającej działalności gospodarczej (abstrahując, że ma ono walor historyczny). Zaświadczenie Dyrektora Urzędu Statystycznego o numerze identyfikacyjnym Regon z dnia 8.04.2008 r., k. 6 akt sprawy o sygn. VI U 176/21, również nie dotyczy stanu faktycznego z daty dokonywanej oceny, tj. według stanu na dzień 30.09.2020 r. I chociaż wskazuje na rodzaj przeważającej działalności według PKD 4771Z, to przedmiotowe zaświadczenie dotyczy innego podmiotu, o numerze Regon (...) (wyraźnie oznaczonego w treści wskazanego zaświadczenia). Tymczasem, ubezpieczona jest przedsiębiorcą posługującym się innym numerem Regon, tj. (...). Taki numer Regon wskazywała we wnioskach składanych do ZUS. Zatem wskazane ww. zaświadczeniu PKD nie potwierdza spełnienia warunku w zakresie właściwego przeważającego rodzaju działalności gospodarczej, według stanu na dzień 30.09.2020 roku.

Nadto, złożone do akt sprawy zaświadczenie Dyrektora Urzędu Statystycznego o numerze identyfikacyjnym Regon z dnia 9.03.2021 r. dotyczy właściwego przedmiotu przeważającej działalności, tj. z kodem PKD 4771Z, lecz zaświadczenie to zostało wydane w marcu 2021 r., podczas, gdy ocenie podlegał stan faktyczny istniejący do dnia 30.09.2020 r. (w zakresie decyzji z dnia 20.01.2021 r.) oraz według stanu rzeczy na dzień 30.11.2020 r. (w zakresie decyzji z dnia 17.02.2021 r.). Ubezpieczona pomija zresztą okoliczność, że doszło do zmiany PKD w rejestrze Regon już po wskazanych okresach, w związku z jej wpisem aktualizującym do CEiIDG z dnia 20.01.2021 roku. W sprawie konieczne było zaś dokonanie oceny spełnienia warunków, w tym także co do przeważającego przedmiotu prowadzonej działalności gospodarczej według stanu rzeczy na dzień 30.09.2020 r. i 30.11.2020 roku. Odnosząc się do pozostałej argumentacji środka zaskarżenia, należy podkreślić, że zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 roku o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 2296) wpisy do CEiIDG są dokonywane na wniosek (chyba że przepis szczególny przewiduje wpis z urzędu). Wpisem do CEiIDG jest m.in. zmiana wpisu. Zgodnie zaś z art. 6 ust. 3 cyt. ustawy, integralną częścią wniosku o wpis do CEiIDG jest żądanie: wpisu albo zmiany wpisu do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki

narodowej (REGON). Innymi słowy, to skarżąca, jako przedsiębiorca, obowiązana była złożyć stosowny wniosek o wpis, w tym o wpis zmiany danych. Wszelkie zaniedbania przedsiębiorcy w zakresie obowiązku aktualizowania danych we wpisach do ewidencji i rejestrów, m.in. do rejestru Regon, obciążają wyłącznie przedsiębiorcę. Brak jest bowiem podstaw do działania Urzędu Miasta za przedsiębiorcę, z urzędu. Dotyczy to również informacji o wykonywanej działalności oraz rodzaju przeważającej działalności. Skoro skarżąca na dzień 30.09.2020 r. oraz na dzień 30.11.2020 r. zaniedbała swojego obowiązku i nie podała do rejestru Regon wymaganego PKD, to brak jest podstaw do uwzględnienia jej roszczeń o przyznanie świadczeń postojowych. Nie znajduje przy tym uzasadnienia praktyka, aby po upływie określonych terminów dokonywać takich zmian w ewidencjach i rejestrach, aby dostosować PKD do określonych wymagań i tym sposobem uzyskiwać świadczenia postojowe.

Odnosząc się do argumentacji apelacji, należy podnieść, że bezzasadne jest sugerowanie przez skarżącą, że urzędnicy Urzędu Miasta, prowadzący sprawy CEiDG, mają dokonywać sprawdzeń, czy ubezpieczona we właściwym czasie zgłosiła odpowiednie dane, a zwłaszcza, czy rodzaj działalności prowadzonej przez ubezpieczoną odpowiada zgłoszeniu. Błędne jest stanowisko, iż organy władzy publicznej mają dokonywać za ubezpieczoną właściwych oznaczeń przedmiotu działalności gospodarczej, w szczególności działalności przeważającej. Ubezpieczona pozostaje przy tym w błędzie, że dokonała wykreślenia wpisu poprzedniej działalności gospodarczej, skoro przestała na zmianie nazwy pod jaką prowadziła od dnia 15.03.1992 roku działalność gospodarczą.

Reasumując, wbrew podniesionej argumentacji, Sąd Okręgowy wyjaśnił w toku procesu wszystkie istotne okoliczności, przyjął właściwą podstawę prawną rozstrzygnięcia, słusznie oddalając odwołania ubezpieczonej.

Wskazując na argumenty wyżej podane Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako niezasadną.

Urszula Iwanowska Beata Górska Gabriela Horodnicka

-Stelmaszczuk